

YARGITAY

22.HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2012/9983

Karar No. 2013/343

Tarihi: 22.01.2013

İlgili Kanun / Madde

4857 S. İŞK/ 4

- **ÇIRAK OLARAK GEÇİRİLEN SÜRENİN İŞÇİLİKTE GEÇİRİLMİŞ OLDUĞUNUN KABUL EDİLEMEYECEĞİ**

ÖZETİ Davacının, Mayıs 2004-30.09.2005 tarihleri arasında davalı işyerinde çırak olarak çalıştığı anlaşılmaktadır. 4857 sayılı İş Kanunu'nun 4/f. maddesi gereğince bu dönemki çalışmalar bir mesleği öğrenme amacına yönelik olduğundan, davacının bu dönemde işçi olarak çalıştığı kabul edilemez. Dava konusu alacakların hesaplanmasının bu dönem dışlanarak yapılması gerekirken, çıraklık dönemi de dahil edilmek suretiyle yapılan hesaplamaya itibar edilerek hüküm kurulması hatalıdır..

DAVA :Davacı, kıdem, ihbar tazminatı, ücret alacağı, fazla mesai, hafta tatili, genel tatil ve sosyal haklar alacağı, vergi iadesi alacağının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, isteğin kısmen kabulüne karar vermiştir.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi E. Çolak tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkilinin iş sözleşmesinin haklı bir sebep olmaksızın feshedildiğini belirterek, kıdem-ihbar tazminatı ile ücret, fazla mesai, hafta tatili, genel tatil ücreti ve asgari geçim indirimi alacağı talebinde bulunmuştur.

Davalı vekili, davacının istifa ederek işten ayrıldığını belirterek davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece, davacının iş sözleşmesini haklı sebeple feshettiği kabul edilerek, alınan bilirkişi raporu doğrultusunda davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Hüküm, davalı vekilince temyiz edilmiştir.

1- Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre davalı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazlarının reddine karar verilmiştir.

2- Davacının, Mayıs 2004-30.09.2005 tarihleri arasında davalı işyerinde çırak olarak çalıştığı anlaşılmaktadır. 4857 sayılı İş Kanunu'nun 4/f. maddesi gereğince bu dönemki çalışmalar bir mesleği öğrenme amacına yönelik olduğundan, davacının bu dönemde işçi olarak çalıştığı kabul edilemez. Dava konusu alacakların hesaplanmasının bu dönem dışlanarak yapılması gerekirken, çıraklık dönemi de dahil edilmek suretiyle yapılan hesaplamaya itibar edilerek hüküm kurulması hatalıdır.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebeplerden **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının isteği halinde ilgiliye iadesine, 22.01.2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.